

BUNLAR HAYRA ALÂMET DEĞİL!..

Mahmut YILBAŞ*

Ne kadar vurdum duymaz olduk...

Farkında mıyız?

Sanmıyorum!...

Her işimizde aldırılmazlığın, boş vermişliğin haddi, hesabı yok.

Acaba kaçımız son birkaç ayda dünyada yaşamış ve basına yansımış olayları hatırlıyor veya önemsiyoruz...

Söz gelişi, kaçımız Irak'ta yaz başından bu tarafa kaç önemli olay oldu ve kaç kişi yaşamını kaybetti, şimdi hatırlıyor veya önemsiyor?

Haydi bırakalım olup bitenlerin genelini hatırlamayı da, diyelim ki, hayatını kazanmak için Irak'a çalışmaya giden kaç Türk yaşamını kaybetti, bunlar kimlerdi?

Hatırlamıyoruz değil mi? Belki de bir çoğumuz ilgilenmiyor bile!...

Sadece dünyada, Irak'ta olup bitenleri mi? Hayır! Türkiye'de de olanlar toplum ve birey hayatına teker teker giriyor ve sonra da arka kapıdan çıkıp gidiyor. Sanki bir uzay yolculuğunda gibiyiz; yanımızda, yöremize cisimler hızla yaklaşıyor, ne olup bittiği ve ne olacağı anlaşılamadan uzayın derinliklerinde kaybolup gidiyorlar...

Çok mu abartıyoruz?

Yok, hiç de öyle değil.

Bakınız, önce İstanbul'da toplanan NATO zirvesi bir süre gündemde kaldı ve daha çok magazin yönüyle basında yer aldı. Basın, devlet zirvesini oluşturanların, birbirlerinin verdiği resmi yemeklere türbanı bahane ederek, katılmayışlarını veya eşsiz katılımları üzerinde uzun uzun durdu. Bunda kim haklı, kim haksız söz konusu, ünlü köşe yazarlarının günlerce ehliyet, marifet, sadakat ve mensubiyetlerini sergilemesine vesile oldu.

Bir de Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Cumhurbaşkanı Bush'un, "Ortaköy Camii" ve "Atatürk Boğaz Köprüsü" önünde, Galatasaray Üniversitesi bahçesinden dünyaya canlı seslenişinin ilginçliğini için yoğun gayretler gösterildi. Canlı ve sonrasında da, birden fazla televizyon kanalında yer alan "Topkapı Sarayı" bahçesinde verilen "karma konser"de ilgi odağı haline getirilmeye çalışıldı.

Peki, NATO zirvesinde ne konuşuldu, bildirisinde ne açıklandı, aklımızda kalanlar nelerdir? NATO, Türkiye'yi Ortadoğu'da ateşe sürmek istiyor. Bunu kaçımız bilincine yerleştirdi? Köprü altından geçen geçti, geride birkaç çakıl taşı ile bir avuç kum kaldı, öyle değil mi?

Sadece NATO Zirvesi mi, diğer olaylarda da durum aynı değil mi?...

İşte doğu illerimizden birinde il yöneticisine yapılmış suikast teşebbüsü... Basın ve ilgili-ilgisiz birçok kişi konuyla ilgili birbirinden farklı senaryo üretti. Arkasından aynı ilde başka bir olay patlak verdi. İkinci olay, birincisi kadar önemliydi, fakat sonuç hazindi... Dağ sonunda bir fare doğurmuştu... Arkasından başta İstanbul olmak üzere patlamalar sürdü, güvenlik güçlerine saldırılar devam etti; olaylar üzerinde derinlemesine araştırmalar yapılmadığından, gerçekler önyargısız değerlendirilmediğinden, hafızada yer etmiyor, üstünden zaman geçince toplum bilincinde izdüşümünü bulmak, görmek söz konusu olmuyor.

Güneydoğu'da patlayan mayınlar yine şehitler, şehitler... Kaçımız, terör kabusu geri mi dönüyor, diye düşünüyoruz, acaba?

Hız mı, kaz mı?

Ya Pamukova'da meydana gelen tren kazasına ne denir?

Nereden bakılırsa bakılsın, yürekler acısı bir tablo...

Bırakın kaza nedenini, hayatını kaybedenlerin ve yaralıların sayısı bile, doğru düzgün tespit edilemedi. İlk defa yüzden fazla can kaybından, bütün basın, söz ederken birden sayı 38 olarak ilan ediliverdi. Sonradan hatayı üstlenen bir sağlık il müdürü istifa ederek, yanlışlığın sorumluluğunu yükledi ve böylece olay kapanmış oldu.

Kazanın sebebine gelince, Kimileri hız, kimileri de kaz dedi.

Kazanın nedeni olarak hız anlaşılıyor da, kaz ne demek oluyor? Meğer tren hız yapmıyormuş da, kaz gibi bir sağa bir sola yalpalarken yoldan yani raydan çıkıvermiş... Olur mu? Demek oluyormuş... Şimdi de tarafsız yabancı hız ve kaz uzmanları kaza nedeni üzerinde büyük bir ciddiyetle duruyor ve tezlerini güçlendirecek yeni bulgular arıyormuş...

TBMM'de bir GENSORU ile kaza sebebi araştıranlar arasına katıldı; meclisin, kazanın nedeni konusunda görüşü tam belli değildi ama, toplanması ile dağılması bir oldu; sanki böylece bir "yasak sarmak" istenmişti. Gensoru, kazaların önlenmesine yetmedi, bir, iki derken sonuçta Gebze-Tavşanlı istasyonunda iki tren kafa kafaya geldi ve yine can kaybı, onlarca yaralı. Neden açıklandı. Sorumlusu sinyalizasyonmuş!

Artık ölümlerde akıllandırmıyor bizi. Bir kere gözümüz dönmüş, çılgınlaşmışız...

Postacı kapıyı kaç defa çalar?

Çok tirajlı bir gazete bir manşet haberde birkaç ay önce bir siyasi parti genel başkanının bir çok adrese (4500) gönderilen bir mektubunu gündeme getirince ortalık birden dalgalandı, çünkü adresler arasında Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) kadrosunda bulunan tüm (313) generaller de bulunmaktaydı. Habere göre, o partinin genel başkanı iktidardan yakınıyor ve uyarılmasını istiyordu. İşin ilginç yanı, mektubun gönderilmesi üzerinden bir aydan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, haber manşete Yüksek Askeri Şura (YAŞ) toplantısı sırasında çıkarılıyordu. Daha da ilginç, birkaç gün sonra aynı gazetede "Asker mektubu iade etti" diye bir haber yer aldı. Anlaşıldı ki asker mektubu "kişisel ileti" kabul etmiş ve iadeyi de düşünmüyormuş...

Başsağlığı (sözde) ziyareti:

Diyarbakır'da bir karakola bölücü terör örgütü mensuplarının saldırısında bir bekçi şehit olmuş, bir polis memuru da yaralanmıştı. Diyarbakır emniyeti saldırganları takip sonunda, Dicle kenarındaki "Hevsel" bahçelerinde kısıtıp on gün (!) süren kuşatma sonunda, teslim olmayınca, ikisini ölü olarak ele geçirdi. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı DEHAPLI Osman Baydemir ve dört ilçe belediye başkanı, güvenlik görevlisini şehit eden ve devlet güçlerine karşı silahla karşı koyup teslim olmayan ve çatışmada ölen PKK'lı teröristlerin ailelerinin evlerine kadar giderek taziye ziyaretinde bulundular. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı "Taziye dini inancımızın örf ve adetlerimizin bir gereğidir" dedikten sonra da ekliyor: "Acaba bu güven ve barış ortamından rahatsız olanlar mı var, herkesi sağduyulu olmaya davet ediyorum."

Bu başkana kim örnek oldu, kimden cesaret aldı, fütursuzca ulu orta nasıl böyle dikleniyor denilirse, bir tahliyeden sonra devlet ricalinin ve devlet görevlilerinin bunları makam odaları kapılarında karşılamaları ve kabul etmeleri, hemen akla gelmesi normal sayılmaz mı?

Son günlerde yaşadıklarımız sadece bunlar mı? Gazete arşivlerine ve internet sitelerine girerseniz daha nelerle karşılaşsınız...

Bunlara baktıkça Türkiye'nin birileri tarafından sistematik olarak bir yöne doğru çekilmek istendiğini görmemek mümkün mü?

Siyaset, bürokrasi

Büyük sermaye ve basının malum kesimi, Türkiye üzerinde oynanan oyunların hem farkında ve hem de çanak tutmaktan geri kalmıyor.

Türkiye'nin AB ve ABD'nin iktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel tam denetimi altına sokulmasına çok yaklaşılmıştır. Bunlar "Şak" diye istiyor ve biz de "Tak" diye yerine getiriyoruz.

İşte uyum yasaları.

Sonuçları mı?

Daha şimdiden iç karartıcı...

Güvenlik güçleri doğru dürüst operasyon yappa-

mıyor. (Diyarbakır'da Hevsel operasyonunun 10 gün sürmesi ve bu sürede Belediye Başkanlarının güvenlik güçlerine müdahale etmesi)

Azınlıklar (Ermeni-Rum) dini özgürlüğe tam sahip olmadıkları iddiasını AB'ye taşıyor, devlet içinde devlet olma projelerini kararlı bir şekilde, adım adım uygulamaya koyuyorlar.

Fener-Rum, Ortodoks ve Ermeni patrikleri el ele, kol kola Lozan'ı deldirtmek için her gün yeni bir oyunu sahneyeliyorlar.

Yabancı uyruklular Türkiye'nin her tarafında mülk edinmek için yarışa girmişler; İngilizler, Fransızlar (Ermeniler), Yunanlılar, Amerikalılar bir yıl içinde milyonlarca metrekare toprak almışlar.

Sanki batan geminin malları.

Bir içim suya gidiyor.

Sanki bunlar yetmiyormuş gibi, askeri üs veya kullanım alanlarının da malum kişiler(!) devredilme hazırlıklarının sürdürülmesi haberlerini de, şimdiye kadar hiçbir makam yalanlamadı. Ortalıkta dolaşiyor. Örnek mi? Kasımpaşa'da askeri yerler: Kuzey Deniz Hastanesi, Cezaevi, Taşkızak tersane yolu, Aynalı Kavak Kasrı, Sahil Güvenlik, yeşil alan. Toplam 250 dönüm, Milli Savunma Bakanlığına tahsisli. Buraların İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne devri düşünülüyor mu?

Çalışmalar hangi aşamada?

Özelleştirme gerekçesi nedir?

Depremde (1999) askeri binalar hasar gördü gerekçesi söz konusu mudur?

Fener-Rum Patrikhanesi bu işlerle ilgileniyor mu?

Ekümenlik iddia edenler yoksa buralara da mı göz koymuşlar?

Tüm bu sorular cevap arıyor. Ancak yetkililer susuyor, siyaset susuyor...

Artık, herkesin kafasının net ve açık olması zamanı çoktan geldi ve geçiyor. Ancak, Türkiye'de bazı çevreler buna karşın "Batı'nın Türkiye'yi bölme projesinde" "karşı tarafın" yanında aktif olarak yer almış durumdadır.

Türkiye, halk ve ilgili çevreler, işin vahametini görmezlikten gelmeyi bir yana bırakıp, taraflarını belirlemelidirler. Bu basiretsizlik nereye götürür, nerede durur, şimdiden kestirmek mümkün değil...

Bu hangi akla hizmettir? Göz göre göre, bile bile, göstere göstere hep birlikte ülkeyi karanlık günlere mi götüreceğiz?

Sonrasını, varılacak yeri, ülkenin geleceğini değil, hiç olmazsa kendi geleceğimizi düşünmüyor, görmüyor muyuz?

Gafletin kimseye yararı dokunmaz...

Gözlerini aç, uyan artık Türkiye!..